

Her şey İslamofobi ile izah edilemez

JOOST LAGENDIJK

Türkiye / 30/08/2009

Avrupa'daki birçok ülkede İslamofobi yükselişte mi? Cevap: Evet, ne yazık ki yükselişte. Türkler bu eğilimin etkisinde kalıyor mu? Cevap: Evet, bazen etkisinde kalıyorlar.

Avrupa'daki birçok ülkede İslamofobi yükselişte mi? Cevap: Evet, ne yazık ki yükselişte. Türkler bu eğilimin etkisinde kalıyor mu? Cevap: Evet, bazen etkisinde kalıyorlar. Peki Avrupa'da Türklerin başına gelen her şeyin izahı İslamofobi mi? Cevap: Hayır, değil. Avrupa'daki popülist siyasetçiler şu günlerde oy kazanmanın en iyi yolunun birçok Avrupa vatandaşının İslam'dan duyduğu korkuya oynamak olduğunu biliyor. 11 Eylül 2001 saldırılarından bu yana birçok ülkede yapılan seçimlerin sonuçlarında bu eğilimi açıkça görmek mümkün. Son örnek bu yıl Haziran ayında düzenlenen Avrupa seçimleriydi. Sağcı milliyetçi partiler AB ve İslam karşıtı sloganlar temelinde sandalye sayılarını artırdı. Bazı ülkelerde aldıkları destek yüzde 20'nin üzerine çıktı. Bu duruma karşı Avrupa'da gerekli durumlarda Türkiye'de de sesimizi yükseltmemiz lazım.

Fakat bunu yaparken kaçınmamız gereken iki yanlış var. İlki, İslamofobiklerin yüzde 20 oy aldığı ülkelerde insanların yüzde 80'inin onlara oy vermediğini unutmak. Kulağa çok basit geliyor, fakat görünen o ki bazen unutuluyor. Türkiye'deki belli gazeteleri, özellikle de daha İslami muhafazakâr çizgide olanları okuduğunuzda, kolayca bütün Hollandalıların, Almanların ya da Fransızların Müslümanlara karşı derin bir nefret beslediği sonucuna varabilirsiniz. Sanki AB ülkelerinin tamamı Müslüman karşıtı söylemin büyüsüne kapılmış gibi gösteriliyor. İşin aslı ise şu: Sesi gür çıkan bir azınlık gerçekten de nefreti kaşıyan siyasetçilerin kışkırtıcı çağrılarına kulak veriyor. Çoğunluk ise böyle değil ve bu tahriklere kuvvetle karşı çıkıyor.

İkinci yanlış ise Müslümanların başına gelen her şeyi İslam'a saldıran yaygaracıların fikirlerine atıfta bulunarak izah etmeye çalışmak. Evet, zihinleri popülistlerce zehirlenmiş insanlar Müslümanlara karşı şiddetli saldırılarda bulunuyor. Fakat Avrupa'daki Müslümanların yaşadığı bütün kötü şeyler İslamofobiyle bağlantılı değil.

Bir örnek vereyim. Üç hafta önce Arzu Erbaş Amsterdam'da bıçaklanarak öldürüldü. Arzu gayet başarılı iki çocuk yuvasının sahibiydi. Birçok Hollandalı ve Türk tarafından iyi entegre olmuş ve popüler göçmene verilecek kusursuz bir örnek sayılıyordu. Hollanda kraliçesi Arzu'nun faaliyetlerinden onu saraya davet edecek kadar etkilenmişti. Bütün çevresi Arzu'nun ölümüyle şoke oldu. Ebeveynleri ve komşuları yaşadıkları üzüntüyü ve dehşeti göstermek için yürüyüşler örgütledi. Bazı Türk gazetelerinin derhal gösterdiği refleks ise Arzu'nun ölümünü Hollanda'da yükselen yabancı düşmanlığı dalgasıyla ilişkilendirmek oldu. Buna dair hiçbir güçlü argüman veya somut kanıt da ortaya koymadılar. Eminim ki birçok Türk okuyucu en vahim korkularının doğrulandığını düşündü. Besbelli ki Avrupa artık Türkler için güvenli değildi.

Aslında kötü ve taraflı gazetecilikti bu. Bu hafta, büyük bir polis operasyonunun ardından, başlıca zanlının uyuşturucu ve alkol bağımlısı olan, şiddet içeren davranışlarıyla tanınan bir Türk erkek olduğu ortaya çıktı. Müslüman karşıtı fikirlerle veya örgütlerle bilinen hiçbir bağı yoktu. Arzu'nun dramatik ölümünün ardındaki gerçeği öğrenmek için biraz daha beklememiz gerekecek. Biz beklerken, keşke o malum Türk gazeteleri de okuyucularına, bu olaydan erken sonuçlar çıkarmalarının büyük bir talihsizlik olduğunu açıkça ifade etseler. Gelecekte Avrupa'da İslamofobi'yle bağlantılı olan ve Türkleri içeren her olayın Türk medyasında bütün yönleriyle ele alınmasını ve gerek Türkiye'deki gerekse dışarıdaki siyasetçiler tarafından kuvvetle kınanmasını umut ederim. Fakat aynı zamanda ırkçılık veya yabancı düşmanlığıyla kanıtlanabilir bağlantısı bulunmayan vakaların olması gerektiği gibi aksettirilmesini de umuyorum. Zira trajik olaylar da hayatın bir parçası ve bunu istemesek de kabullenmek zorundayız.